

Unde-s ochelarii?

Otilia Cazimir

Bunicuța-i supărată,
Că de-un ceas întreg tot cată:
Cată-ncolo, cată-ncoace,
Ochelarii nu-s și pace!

I-a cătat pe sub saltele,
Și-n papuci, și-n ciuboțele,
Pe sub perne, pe sub oale,
Pân' n-a mai putut de șale!

A mai stat, a mai oftat,
Iar s-a pus pe căutat!
Stă și-aprinde-o lumânare:
Unde să-i mai cate, oare?
Nu-s în raft, nu-s în cutie,
Poate-or fi-n bucătărie...

Răscolește pe sub scară
Și pe poliță-n cămară,
În cuptor, pe soba sus,
Ochelarii nu-s și nu-s!
Să nu fie cu bănat,
Cine, oare, i-a furat?

Când să-i cate și prin tindă,
Dă cu ochii de oglindă,
Și ce vede, ce nu vede,
Parcă nici nu-i vine a crede:
Ochelarii, poznă mare!
Îi stăteau pe nas călare...

Îi cătase-n cui, sub pat,
Dar pe nas nu i-a cătat.
Și de nu-i vedea-n oglindă,
I-ar căta și-acum prin tindă!